

Cenk etinkaya

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

2.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arayış

Düşündümde yarım kalan heyecanlarımı
Kimse kalmadı yanımda
sırtlamak istediğim dostlardan.

Seslendim suçiçeği açmış bahçelere
Çit çıkmadı
Pirinç tokmaklarını vurduğum kapılarından

Bir kayıp kabile dedim aradığım
Göçmüş umutsuzca
Sevgilerini ve anılarını gömdüğü vatanından

Cenk Çetinkaya

Birgün

Birgün sevgilim tutacağım kalbinden,
Bir büyük pandomimiyle;
Aşk dolu sembollerin.

Ve bir iyonlu gibi,
Ege'nin soğuk sularından çıkaracağım,
Anlamın istiridyelerini.

Ve hep göçmek isteyenlere söyleyeceğim türkülerimi;
ilhamla şişirip göğsümü.

Kabuğunu kırıp gizlerin,
Tektaş yüzük yapacağım;
Sümüksü etinde ki,
Eşsiz mücevherden.

Ve kalbini tutacağım sevgilim birgün,
Parmağına giydirip yaşamın ruhunu.

Cenk Çetinkaya

Gölge oyunu

İstiridye bağlamış duvarlar,
hayat boyu taşıdıkları
gizleri düşüyor birbir,
karanlığı delerek kaçıveren
o kayıp söz gibi
son nefes için açılmış ağızdan,

Sesler, yansıyan duvarlara
fısıltılar, inlemeler
cilveli şehir ışıkları gibi
kırpışarak doğan geceye

Ve şiir yerine
bir gölge oyunu yazdım aşk için
penceremden giren seslerle dolu kalemi
istiridyelerle ördüğüm dizelerin

Cenk Çetinkaya

Gün Biterken

Düşüyor gün gece denen okyanusa
Sahilinde ufak dalgalarıyla oynarken biz
Orta yaşlı bir kadın sesi çağırıyor
'Hadi eve artık'

Kumları döverek uzaklaşıyoruz
Deve dikenleri selamlıyor bizi
Yarın görüşürüz diyerek

Cenk Çetinkaya

Ne Zaman

Ne zaman tutsam elinden,
Arsızca sarmalarken rüzgar,
Geniş gövdesini anlamın.

Ne zaman hecelesem sarhoşluğunla,
Başında ki taçta örülmüş,
Bahar çiçeklerinin adlarını;

Akşam sefası gibi açar yüreğim.

II.

Ne zaman yamarsın ruhuma,
Tek gözlü imgelerle,
Düğümlediğin o alacalı çaputları;

Ve ne zaman göğe değen taştan bir sütuna,
Çevirirse beni ilham,

Sönene dek,
Son kalan yıldız,
Sevişirim seninle,
Birkez dahi kırpmadan gözümü,
Yuttuğunda rugan geceliğinden,
Soyunup
Nefsi unutmuş gönlümü

Cenk Çetinkaya

Rüzgar'a

Hapsettiğinde an(ı) ları sayfalara;
Hayal etmek için nerede olduğunu.

Küçük parçalara yırtmalı
Ve göğe savurmalısın;
Ait olduğu rüzgara,
Ruhunu.

Cenk Çetinkaya

rüzgar'a II

bağbozumunda kurulmuş bir salıncak
ve sallanır özgürlüğe son nefesleri
çınar gölgelerinin.
uçar kağıt parçaları gibi
tüm yaz biriktirdikleri.

Cenk Çetinkaya

Rüzgar'a III

bir yangındır hayat
kül olmadan anlamayız
aşk'a çakılmış kibritlerle
tutuşan

kızıl külleri birikir tandırında
korlaşmış aşıkların,
çekirgeler gibi uçuşan

sözler tükenir, besleyen aşk ateşini
ve günler azalır yavaş yavaş
gözlerini aydınlatan

doğur beni ey rüzgar
doğur acılara sattığım ruhumu
dolayım rahmine
yelkenleri gibi yeni dünyalara açılan

Cenk Çetinkaya

Sonbahar güneşi

Uzaniyor çoşkulu notalara,
Aşırıyor ruhu
Solun bahçelerin ritmi,
keskin kayalar üzerinden
ümitsiz bedenlerin örttüğü.

Uzaniyor sim sürülmüş karanlığa
Melodiler göz kırparken,
İsimleri konmuş gezegenlerden,
İsimsiz ruhların göçtüğü.

Cenk Çetinkaya

Yollarda

Yalnız düřtüđünde yollara,
Aradığın bir iki dosttur.

Dört bir yanını sarmış ilhamı paylaşacak.

Cenk Çetinkaya